

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Tatlumpu't Lima

Jeff Pippenger
2026-01-27

Bilang Tatlumpu't Lima

Sa pahina 81 ng *Early Writings* (at ang “81” ay sagisag ng isang dibinong Punong Saserdote at walumpung saserdote), nakatala ang ikalawang panaginip ni William Miller. Gaya ni Nebukadnezar, nagkaroon din si William Miller ng dalawang panaginip. Ang ikalawang panaginip ni Nebukadnezar sa ikaapat na kabanata ng Daniel ay nasa loob ng konteksto ng “pitong panahon” ni Moises sa Levitico 26. Ginamit ni Miller ang ikaapat na kabanata ng Daniel upang ilarawan ang “pitong panahon” ng Levitico 26 nang itinuro niya ang 2,520, bagaman tinawag niya itong “pitong panahon.” Hindi kinilala ni Miller na siya ay itinatanghal bilang tipo ni Nebukadnezar, ngunit ang 2,520 na araw ni Nebukadnezar sa ikaapat na kabanata ay kinakatawan kapwa ng salitang “scatter” at ng katotohanang ito’y nagaganap nang “pitong ulit,” bago dumating ang lalaking may brotsang panlinis ng dumi sa panaginip ni Miller.

Si Miller ay tinatawag ni Sister White na “Father Miller,” ngunit hindi sa paraang pagano gaya ng ginagawa ng mga Katoliko, kundi sa paraang patriyarkal, tulad kay Amang Abraham. Si Miller ay isang sagisag; siya ay isang tao ng tipan, na kumakatawan sa kadena ng mga biblikal na sagisag sa landas tungo sa pangwakas na tipan kasama ang isandaan at apatnapu’t apat na libo. Ipinababatid sa atin ni Joel na sa mga huling araw, ang matatanda ay mananaginip ng mga panaginip, at si William Miller ang matanda sa ating kasaysayan, at siya rin ang magsasakang tumupad sa hulag ipinahayag ni William Tyndale na nagsasaad, “Kung iingat ng Diyos ang aking buhay, bago lumipas ang maraming taon ay ipagtitiyak kong ang isang batang nag-aararo ay makaaalam ng higit tungkol sa Kasulatan kaysa sa iyo.”

Sinugo ng Diyos ang Kanyang anghel upang antigin ang puso ng isang magsasakang hindi sumampalataya sa Bibliya, upang akayin siyang saliksikin ang mga propesiya. Paulit-ulit na dinalaw ng mga anghel ng Diyos ang hinirang na yaon, upang patnubayan ang kanyang pag-iisip at buksan sa kanyang pagkaunawa ang mga propesiyang kailanma’y naging madilim sa bayan ng Diyos. Ipinagkaloob sa kanya ang pasimula ng kadena ng katotohanan, at inakay siyang saliksikin ang kawing pagkatapos ng kawing, hanggang sa masdan niya ang Salita ng Diyos na may pagkamangha at paghanga. Nakita niya roon ang isang ganap na kadena ng katotohanan. Ang Salitang yaon na itinuring niyang walang inspirasyon ay ngayo’y nabuksan sa kanyang paningin sa kagandahan at kaluwalhatian nito. Nakita niya na ang isang bahagi ng Kasulatan ay nagpapaliwanag sa iba, at kapag ang isang talata ay nakapinid sa kanyang pagkaunawa, nasumpungan niya sa ibang bahagi ng Salita ang nagpapaliwanag nito. Kanyang iginalang ang banal na Salita ng Diyos nang may kagalakan at may pinakamalalim na paggalang at pagpitagan. *Early Writings*, 230.

Si Miller ang magsasakang tumupad sa hula ni Tyndale, at ang una niyang paglathala ng kaalamang propetiko na kanyang pinagsama-sama mula sa pagbubukas ng Daniel 8:14 ay noong 1831, dalawang daan at dalawampung taon matapos mailathala ang Bersyong King James ng Biblia. Sina John Wycliff, William Tyndale, at ang paglathala ng King James Bible noong 1611, ay kumakatawan sa tatlong palatandaang-daan na nagpapasimula sa dalawang-daang at dalawampung taong hula na nagwawakas kapag ang batang taga-araro ni Tyndale ay magbubukas ng Salita ng Diyos sa unang mensahe ng anghel, na susundan pa ng dalawa pang anghel. Dumating ang unang anghel noong 1798 at ang ikatlo noong 1844. Sina Wycliff, Tyndale at King James ay nag-uugnay sa magsasakang tutupad sa hula ni Tyndale, at siyang magsasagisag sa kasaysayan ng tatlong anghel mula 1798 hanggang 1844.

Ang tuklas na alpha ni William Miller ay ang 2,520 taon ng Levitico dalawampu't anim, at ang tuklas niyang omega ay ang 2,300 taon ng Daniel 8:14. Ang 2,520-taong pagkapangalat ng Juda ay nagsimula noong 677 B.K. at nagtapos noong 1844. Ang 2,300 taon ng Daniel 8:14 ay nagtapos noong 1844. Kapwa nagtapos ang dalawa noong 1844, at ang mga panimulang punto ng mga tuklas na alpha at omega ni William Miller ay magkahiwalay ng dalawang daan at dalawampung taon. "Dalawang daan at dalawampu" ay isang sagisag ni William Miller, sa patotoo ng dalawang saksi. Ang mga tuklas na alpha at omega ni Miller ay kinakatawan ng 1798 at 1844. Ang 2,520-taong pagkapangalat laban sa hilagang kaharian ay nagtapos noong 1798, at makalipas ang apatnapu't anim na taon, noong 1844, nagtapos ang 2,300 taon.

Ang 2,520 taon na nagtapos noong 1798 ay minamarkahan ang petsang iyon, at ang 2,520 taon laban sa Juda, na nagtapos noong 1844, ay bumubuo ng isang dalawang-daang at dalawampung taong panahon. Ibig sabihin, ang 2,520 laban sa Israel ay nagbubunga ng panahong propetiko na apatnapu't anim na taon, at ang 2,520 laban sa Juda ay nagbubunga ng panahong propetiko na dalawang-daang at dalawampung taon. Ang alpha ng panahong iyon ay 677 BC at ang omega ay 457 BC, na ang ibig sabihin, ang alpha ng apatnapu't anim na taong panahon at ng dalawang-daang at dalawampung taong panahon ay kinakatawan ng 2,520, at ang omega ng kapwa linya ay ang 2,300. Ang dalawang "pagkakalat" na tig-2,520 taon ay nagbibigay ng dalawang saksi ng isang panahon na nag-uumpisa sa 2,520 at nagtatapos sa 2,300. Ang kapwa linyang iyon ay tumutukoy sa mga tuklas na alpha at omega ni William Miller.

Panaginip ni William Miller

Nanaginip ako na ang Diyos, sa pamamagitan ng isang di-nakikitang kamay, ay nagpadala sa akin ng isang kahong may kakaibang pagkakayari, may habang humigit-kumulang sampung pulgada at parisukat na may gilid na anim na pulgada, na yari sa ebenong kahoy at perlas na may kakaibang pagkakainkrusta. Sa kahong iyon ay may kalakip na susi. Kaagad kong kinuha ang susi at binuksan ang kahon; at, sa aking pagtataka at pagkabigla, nasumpungan kong ito'y puno ng sari-saring uri at sukat ng mga hiyas, diyamante, mga mahalagang bato, at mga baryang ginto at pilak ng lahat ng sukat at halaga, na maganda ang pagkakaayos sa kani-kaniyang mga kinalalagyan sa kahon; at sa gayong ayos ay sumasalamin ang mga ito ng isang liwanag at kaluwalhatian ang kapantay ay ang araw lamang.

Inakala kong hindi ko tungkulin na ako lamang ang magtamasa ng kagila-gilalas na tanawing ito, bagaman ang aking puso ay labis na nagalak sa kaningningan, karikitan, at kahalagahan ng mga nilalaman nito. Kaya't inilagay ko ito sa gitnang mesa sa aking silid at ipinabatid ko na ang lahat ng may nais ay maaaring pumarito at masdan ang pinakamaluwalhati at pinakamaningning na tanawing kailanman nasilayan ng tao sa buhay na ito.

Ang mga tao ay nagsimulang pumasok, sa simula kakaunti ang bilang, ngunit dumami hanggang sa maging isang malaking pulutong. Sa unang pagsilip nila sa sisidlan, sila'y namamangha at nagsisigaw sa kagalakan. Ngunit nang dumami ang mga tagapanood, bawat isa'y nagsimulang guluhin ang mga hiyas, inilalabas ang mga yaon mula sa sisidlan at ikinakalat sa ibabaw ng mesa.

Nagpasimula akong mag-isip na muling hihingin ng may-ari sa aking kamay ang sisidlan at ang mga hiyas; at kung pababayaang kong magkawatak-watak ang mga iyon, hindi ko na kailanman maibabalik ang mga iyon sa kani-kanilang kinalalagyan sa sisidlan gaya ng dati; at nadama kong hindi ko kailanman matutugunan ang pananagutan, sapagkat magiging lubhang napakalaki. Kaya nagsimula akong makiusap sa mga tao na huwag nilang galawin ang mga iyon, ni alisin ang mga iyon mula sa sisidlan; ngunit habang lalo akong namanhik, lalo naman nilang ikinakalat ang mga iyon; at ngayo'y wari'y ikinalat na nila ang mga iyon sa buong silid, sa sahig at sa bawat piraso ng kasangkapan sa silid.

Noo'y nakita ko na sa gitna ng mga tunay na hiyas at barya ay nagkalat sila ng di-mabilang na dami ng mga huwad na hiyas at palsipikadong barya. Lubhang nag-alab ang aking poot dahil sa kanilang hamak na asal at kawalang-utang-na-loob, at sinaway at sinumbatan ko sila dahil dito; ngunit habang lalo ko silang sinasaway, lalo naman nilang ikinakalat ang mga huwad na hiyas at palsong barya sa gitna ng mga tunay.

Pagkatapos ay nabagabag ako sa aking kaluluwang ayon sa laman at nagsimulang gumamit ng lakas ng katawan upang itaboy sila palabas ng silid; ngunit habang itinitaboy ko ang isa, tatlo pa ang pumapasok at nagdadala ng dumi at sup at buhangin at lahat ng uri ng basura, hanggang sa matakpan nila ang bawat isa sa mga tunay na hiyas, mga diyamante, at mga barya, na pawang naitago sa paningin. Pinagpira-piraso rin nila ang aking kaban at ikinalat ito sa gitna ng basura. Inakala kong walang sinumang nagbigay-pansin sa aking dalamhati o sa aking galit. Lubos akong pinanghinaan at nawalan ng loob, at naupo at umiyak.

Habang ako'y gayong tumatangis at nagdadalamhati dahil sa aking malaking kawalan at pananagutan, naalaala ko ang Diyos, at taimtim akong nanalangin na magpadala Siya sa akin ng tulong.

Pagdaka'y bumukas ang pinto, at isang lalaki ang pumasok sa silid, nang makaalis na ang lahat ng mga tao roon; at siya, na may hawak na walis panglinis sa kaniyang kamay, ay binuksan ang mga bintana, at sinimulang walisin mula sa silid ang dumi at ang basura.

Ako'y sumigaw sa kanya na magpigil, sapagkat may ilang mahahalagang hiyas na nangalat sa gitna ng basura.

Sinabi niya sa akin na 'huwag kang matakot,' sapagkat 'kakalingain niya sila'.

Pagkatapos, habang pinalis niya ang dumi at basura—kasama na ang mga huwad na hiyas at mga palsipikadong barya—ang lahat ay pumailanlang at lumabas sa bintana na parang ulap, at tinangay ng hangin. Sa kaabalahan ay ipinikit ko sandali ang aking mga mata; pagdilal ko, wala na ang lahat ng basura. Ang mga mahalagang hiyas, ang mga diyamante, ang mga gintong at pilak na barya, ay nagkalat nang sagana sa buong silid.

Pagdaka’y inilapag niya sa hapag ang isang kaban, na higit na malaki at higit na marikit kaysa sa nauna, at dinakot-dakot niya ang mga hiyas, ang mga diyamante, at ang mga barya, at inihulog ang mga ito sa kaban, hanggang wala ni isa mang natira, bagaman ang ilan sa mga diyamante ay hindi mas malaki kaysa sa dulo ng isang aspile.

Pagkatapos ay tinawag niya ako upang ‘pumarito at masdan.’

Tumingin ako sa loob ng sisidlan, ngunit nasilaw ang aking mga mata sa tanawin. Kumikinig sila nang sampung ulit na higit kaysa sa dati nilang kaluwalhatian. Inakala kong kiniskis na sila sa buhangin ng mga paa ng mga masasamang taong siyang nagpakalat sa kanila at yumurak sa kanila sa alabok. Nasa marikit na kaayusan sila sa sisidlan, ang bawat isa’y nasa kani-kaniyang kinalalagyan, na walang anumang nakikitang pagpapagal sa taong naghagis sa kanila roon. Ako’y sumigaw sa labis na kagalakan, at ang sigaw na iyon ang gumising sa akin. *Early Writings*, 81-83.

Nagsisimula sa pahina "81," na isang sagisag ng mga saserdote, tinutukoy ng panaginip ang kasaysayan ng gawain ng Iglesiang Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano sa pagsira sa mga saligang katotohanang tinipon ng Pagka-Diyos sa pamamagitan ng pagkatao ni William Miller. Nagtatapos ang kasaysayan kapag si Miller ay "sumigaw sa lubos na kagalakan" at ang sigaw ay "gumising" sa kanya. Ang kasaysayang kinakatawan sa panaginip ay nagwawakas sa malakas na sigaw ng ikatlong anghel, na siyang kasukdulan ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang historikal na salaysay ng panaginip ni Miller ay kumakatawan din sa mga palatandaan sa landas ng kasaysayan ng mga Millerita, at dahil dito, kinakatawan din nito ang kasaysayang paralelo ng kilusan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo. Kasinghalaga rin ang katotohanang naglalaman ang historikal na representasyon ng panaginip ng isang propetikong fractal ng kasaysayang nagsimulang maulit noong 2023.

Ang mga hiyas ng katotohanang kinilala sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo ay inilagay sa talaang pampubliko noong 2004 at muli noong 2012, nang ang paglalahad ng Mga Talahanayan ni Habakkuk ay nagtipon ng isang pangkat na nakatakdang magkawatak-watak. Ang mga katotohanang iyon ay inilatag sa mesa noong 2004, sa unang paglalahad ng mga katotohanang naalisan ng tatak noong 1989. May “iilan” na pinag-ukulan ng pansin ang mensahe noon, ngunit noong 2012, ang serye ng 95 na presentasyon na pinamagatang Mga Talahanayan ni Habakkuk ay nagresulta sa pagdagsa ng karamihan, sapagkat “nagsimulang pumasok ang mga tao, sa pasimula kakaunti ang bilang, ngunit dumarami hanggang maging karamihan.”

Mula 2012 hanggang sa ika-18 ng Hulyo 2020, ang mga katotohanang iyon ay paunti-unting pinangalat at tinabunan ng basura. Noong ika-18 ng Hulyo 2020, ang mga tagapagtaguyod ng mensahe ng mga Talahanayan ni Habakkuk ay pinangalat sa loob ng tatlo at kalahating araw.

At kapag natapos na nila ang kanilang patotoo, ang hayop na umaakyat mula sa kalaliman ay makikipagdigma laban sa kanila, magwawagi sa kanila, at papatayin sila. At ang kanilang mga bangkay ay nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Egipto, kung saan ipinako rin sa krus ang ating Panginoon. At ang mga mula sa mga bayan, at mga angkan, at mga wika, at mga bansa ay makakakita ng kanilang mga bangkay sa loob ng tatlong araw at kalahati, at hindi nila ipahihintulot na mailagay sa mga libingan ang kanilang mga bangkay. At ang mga nananahan sa lupa ay magagalak dahil sa kanila, at magdiriwang, at magpapadala ng mga kaloob sa isa't isa; sapagkat pinahirapan ng dalawang propetang ito ang mga nananahan sa lupa. Apocalipsis 11:7-10.

Noong Araw ng Sabat, Disyembre 30, 2023, sumali ang Future for America sa isang pulong sa Zoom para sa unang pampublikong pagpupulong nito mula noong Hulyo 18, 2020. Ang Disyembre 30, 2023 ay 1,260 araw pagkaraan ng Hulyo 18, 2020, o "tatlong araw at kalahati." Samantalang si Elias at si Moises ay patay sa lansangan, ang kabilang uri ay "nagagalak." Noong Hulyo 2023, ang Future for America ay nagbalik sa paglathala ng makahulag mensahe, sapagkat ang mensahe, na noon ay nakatakdang iparating sa buong lupa, ay, ayon sa kahingian ng propesiya, kailangang magmula sa "ilang." Ang tatlong araw at kalahati, o 1,260 araw, ay panahon ng ilang.

At ang babae ay tumakas sa ilang, na doon ay may dakong inihanda ng Diyos, upang siya'y alagaan roon sa isang libo dalawang daan at animnapung araw. Apocalipsis 12:6.

Ang "ilang" ay "isang libo dalawang daan at animnapung araw," na 1,260 araw, na siya rin namang "tatlong araw at kalahati," at inilalarawan sa Apocalipsis 12:6; at ang "126" ay ikasampung-bahagi ng 1,260. Isa sa mga kamangha-manghang katotohanang noon ay inalisan ng selyo ay ang pangangailangan ng pagsisisi bilang katuparan ng panalangin ng "pitong ulit" sa Levitico dalawampu't anim.

Ang 1,260 araw ay sagisag din ng 2,520 araw. Ang "pitong panahon" laban sa hilagang kaharian ay nagsimula noong 723 BC at nagtapos noong 1798. Ang gitna ay 538, kaya nagreresulta sa 1,260 taon na niyurakan ng paganismo ang santuwaryo at ang hukbo, na sinundan ng 1,260 taon na niyurakan ng papalismo ang santuwaryo at ang hukbo. Ang estrukturang propetiko na ito ay kaayon ng 1,260 araw mula sa bautismo ni Cristo hanggang sa krus, na sinusundan ng 1,260 propetikong araw hanggang sa 34 AD, nang ang ebanghelyo ay dinala sa mga Hentil. Kaya, sa patotoo ng dalawang saksi, ang 1,260 ay bahagi ng 2,520 araw, o ng "pitong panahon" ni Moises sa Levitico dalawampu't anim.

Ang tinig sa ilang, sa panahong nagsimula noong Sabat, Hulyo 18, 2020 hanggang Sabat, Disyembre 30, 2023, ay nagsimulang sumigaw noong Hulyo 2023, at nang matapos ang panahong "ilang" noong Sabat, Disyembre 30, 2023, dumating ang pagkabuhay na mag-uli nina Moises at Elias. Ang mensahe ng tinig ay itinuro na ang palatandaan sa landas ng magkakatulad na unang mga pagkabigo sa bawat kilusang reporma ang nagpapaliwanag sa maling hula noong Hulyo 18, 2020, sa konteksto ng talinghaga ng sampung dalaga. Tinawag nito ang mga lalaki at mga babae sa pagsisising kinakatawan ng panalangin sa Levitico kabanata dalawampu't anim. Ang panaginip ni Miller ay kumakatawan sa mismong pagsisising iyon nang kaniyang itinala, "Samantalang ako'y gayon lumuluha at nagluluksa dahil sa aking malaking pagkawala at pananagutan, naalaala ko ang

Diyos, at taimtim akong nanalangin na suguin Niya sa akin ang tulong."

Halikayo at tingnan

Ang panaginip ni Miller ay hinahati ng dalawang pagbanggit ng “Pumarito at tingnan.” Sa unang pagkakataon, inaanyayahan ni Miller ang mga tao na “Pumarito at tingnan,” at sa ikalawang pagkakataon ang “lalaking may brotsang panlinis ng dumi” ang umaanyaya kay Miller na pumarito at tingnan. Ang “Pumarito at tingnan” ay isang simbolong propetiko na tumutukoy sa isang katotohanang propetiko na inalisan ng selyo. Ang unang apat na tatak ay bawat isa’y naglalaman ng utos na “Pumarito at tingnan.”

At nakita ko, nang buksan ng Kordero ang isa sa mga tatak, at narinig ko, na tila dagundong ng kulog, ang isa sa apat na nilalang na may buhay na nagsasabi, Halika at tingnan mo. ... At nang nabuksan niya ang ikalawang tatak, narinig ko ang ikalawang nilalang na may buhay na nagsasabi, Halika at tingnan mo. ... At nang nabuksan niya ang ikatlong tatak, narinig ko ang ikatlong nilalang na may buhay na nagsasabi, Halika at tingnan mo. ... At nang nabuksan niya ang ikaapat na tatak, narinig ko ang tinig ng ikaapat na nilalang na may buhay na nagsasabi, Halika at tingnan mo. Apocalipsis 6:1, 3, 5, 7.

Ang "Halika at tingnan" sa pasimula ng panaginip ni Miller ang alpha, at ang pangwakas na "Halika at tingnan" ang omega. Tinutukoy ng panaginip ang pagbubukas ng tatak sa pasimula ng panaginip bilang mga hiyas na, kapag "naihayan, ay sumasalamin sila ng isang liwanag at kaluwalhatian ang kapantay ay ang araw lamang." Nang inanyayahan ni Cristo si Miller na "Halika at tingnan" ang omega, sabi ni Miller, "nasilaw ang aking mga mata sa tanawing iyon. Nagniningning ang mga iyon nang makasampung ulit ng dati nilang kaluwalhatian." Ang liwanag ng alpha ay gaya ng araw, at ang liwanag ng omega ay sampung ulit ng liwanag ng araw.

Ikalat

Ang pagluluksa at pagsisisi ni Miller ay inilalarawan sa katapusan ng panahong nagsimula sa unang “Halika at tingnan” at nagwakas sa huling “Halika at tingnan.” Sa panahong nagsisimula sa pagbubukás ni Miller ng selyo ng isang mensahe para sa bayan at nagtatapos sa pagbubukás ni Cristo ng selyo ng isang mensahe para kay Miller, ang salitang “scatter” ay ipinahayag nang “pitong ulit.” Muling gagamitin ni Miller ang salitang iyon, ngunit sa pagitan ng unang at huling pagbubukás ng selyo, ang “scatter” ay ipinahayag nang “pitong ulit.” Tinutukoy ng Bibliya ang kahatulan ng “pitong ulit” sa pamamagitan ng salitang “scatter”.

At pangangalatin ko kayo sa gitna ng mga Hentil, at huhugutin ko ang tabak na susunod sa inyo: at ang inyong lupain ay magiging tiwangwang, at ang inyong mga lunsod ay magiging wasak. Levitico 26:33.

Ang pinakaunang katotohanang natuklasan ni Miller ay ang “pitong panahon” ng Levitico dalawampu’t anim, at sa kanyang panaginip, sa panahong nasa pagitan ng pagkakalathala ng mensahe ni Miller at ng pagkakalathala ng mensahe ni Cristo, ang lahat ng mga saligang katotohanan na kinakatawan ng gawa ni William Miller ay tatakpan ng basura at huwad na mga barya ng mga teologo ng Laodiseyang Adventismo ng Ikapitong Araw. Ang pagtanggap iyon sa

mga saligang katotohanan ay inilarawan bilang pitong pagkakalat sa loob ng kasaysayan sa pagitan ng alfa at omega. Ang “pitong panahon” ay isang sagisag ng gawa ni William Miller, na siya namang bumubuo sa mga saligan ng Adventismo ng Ikapitong Araw, na kung saan ang 2,300 araw ng Daniel 8:14 ang sentral na haligi ng mismong saligang iyon. Ang ipinakikilala nito ay na ang 2,520 taon ng pagkakalat, na siyang una, o alfa, na pagkakatuklas ni William Miller, ay minarkahan ang pasimula ng isang panahon, na nagwakas sa omega na pagkakatuklas ni William Miller, na ito ay ang 2,300 araw.

Nang isinantabi ng Laodiceanong Adventismo ng Ikapitong Araw ang "pitong panahon" noong 1863, isinantabi nila ang unang tuklas ni William Miller, na siyang kaniyang tuklas na Alfa at kaniyang pundasyong tuklas. Ang pinakahuling tuklas ni Miller ay ang 2,300 araw, na siyang kaniyang tuklas na Omega at kaniyang tuklas na pangtuktok. Ang "pitong panahon" na nagwakas noong 1798 ay siyang 2,520, at ang 2,300 araw ay tinukoy noong 1844.

Ang lalaking may walis-panlinis ang siyang muling nagtitipon sa mga hiyas matapos silang maikalat nang pitong ulit. Pagkatapos, ang sisidlan ay higit na malaki at higit na marilag at kumikinang nang sampung ulit na higit na maningning kaysa sa araw. Ang bilang na sampu ay sagisag ng pagsubok, at kaya't yaong mga hiyas ay naglililwanag sa pagsubok hinggil sa araw ng araw. Kaya't nagsisimula ang panaginip ni Miller noong 1798 at nagwawakas sa malakas na sigaw ng ikatlong anghel sa batas ng Linggo.

Ang kasaysayan ng mga Millerita mula 1798 hanggang 1863 ay siya ring kasaysayan mula 1798 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang kasaysayang kinakatawan sa panaginip ni William Miller, na nagaganap sa pagitan ng pagsasabi ni Miller ng "Halika at tingnan" at ng pagsasabi ng Dirt Brush man ng "Halika at tingnan", ay kapwa ang panahon mula 1798 hanggang 1863, at gayundin ang panahon mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo. Ang linyang nagwawakas noong 1863 ay isang propetikong fractal ng linyang nagsisimula noong 1798 at nagtatapos sa batas ng Linggo. Ang dalawang linyang iyon ay kinakatawan sa panaginip ni Miller.

Ang saradong pinto noong ika-22 ng Oktubre, 1844 ay sumasagisag sa saradong pinto sa panahon ng batas ng Linggo. Ang propesiya ng 2,300 taon na natupad noong 1844 ay sumasagisag sa batas ng Linggo.

Ang pagdating ni Cristo, bilang ating Dakilang Saserdote, sa Kabanal-banalang Dako para sa paglilinis ng santuwaryo, na ipinakikita sa Daniel 8:14; ang pagdating ng Anak ng Tao sa Matanda sa mga Araw, gaya ng iniharap sa Daniel 7:13; at ang pagdating ng Panginoon sa Kanyang templo, na ipinanghula ni Malakias, ay mga paglalarawan ng iisang pangyayari; at ito rin ay kinakatawan ng pagdating ng lalaking ikakasal sa kasalan, na inilarawan ni Cristo sa talinhaga ng sampung dalaga, sa Mateo 25. *The Great Controversy*, 426.

Mga Linya

Ang omega ng mga natuklasan ni Miller ay ang propesiyang 2,300 na taon, kaya't kapwa ang 1844 at ang Batas sa Linggo ay kinakatawan ng 2,300 taon. Ibig sabihin, ang 2,520 ang Alfa at ang 2,300 ang Omega ng kapwa mga linya; ang isang linya ay nagtatapos noong 1863, at ang isa pang

lina ay nagtatapos sa Batas sa Linggo. Sa kapwa linya, ang propesiya ng 2,520 ang Alfa, at/o ang batong pundasyon. Ang fractal ng 1798 hanggang 1863 sa pundasyunal na kasaysayan ng mga Millerita ay nakahanay din sa isa pang fractal sa omega, ang kasaysayang pantuktok ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Noong 9/11, tinawag ng Diyos ang Kanyang bayan na magbalik sa mga dating landas ni Jeremias, na siyang mga saligan, na siya namang kinakatawan ng sugo ng saligang kasaysayan, na siya namang kinakatawan ng kaniyang saligang pagtuklas na alpa hinggil sa "pitong panahon." Ang "pitong panahon" ay sagisag ng mga saligan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at noong 9/11 ay nagsimula ang pagseselyo ng grupong iyon sa pamamagitan ng mensaheng panubok ng mga saligan, na kinakatawan ng kauna-unahang saligang katotohanan ni William Miller at ng Adbentismo. Noong 9/11 nagsimula ang panahon ng pagseselyo at sa nalalapit na batas ng Linggo magwawakas ang panahon ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ang kasaysayang iyon ay isang fractal na nagsisimula sa 2,520 at nagwawakas sa 2,300, at ang nasabing kasaysayan, samakatuwid, ang ikatlong linya ng propetikong kasaysayan na kinakatawan sa panaginip ni William Miller. Ang 2,520 ay natupad noong 1798 at ang 2,300 noong 1844. Ang gawaing kinakatawan ng dalawang linyang ito ay ang gawa ni Cristo sa pagsasanib ng Kanyang pagka-Diyos sa ating pagkatao. Ito ang gawaing pagbabago ng isang makasalanan upang maging isang banal, ang panunumbalik ng nakatataas na kalikasan sa nararapat nitong trono sa ibabaw ng mababang kalikasan. Dahil dito, ang katawang-tao ay tumatagal ng 2,520 araw upang ganap na mapanibago ang bawat selula ng katawan, at ang gayon ding katawan ay nakabatay sa 23 kromosoma ng lalaki na pinagsama sa 23 kromosoma ng babae. Kapag pinagsama, bumubuo ang mga ito ng isang templong buhay, na kinakatawan ng bilang "46," na siyang panahon mula 1798 hanggang 1844, na siyang panahon ng panaginip ni William Miller mula sa 2,520 noong 1798 hanggang sa 2,300 noong 1844.

Ang panaginip ni William Miller ay naglalaman din ng isa pang kapansin-pansing fraktal. Ang panahon mula 9/11 hanggang sa Batas sa Linggo ay isang fraktal ng 1798 hanggang sa Batas sa Linggo, gaya ng 1798 hanggang 1863. Ang panahon mula 2023 hanggang sa Batas sa Linggo ay isang fraktal ng 9/11 hanggang sa Batas sa Linggo, at ito ang kasaysayang itinuturo ng lahat ng mga linya sa loob ng panaginip ni Miller bilang kanilang omega. Ito ang panahong ang mga orihinal na katotohanan ay pinalalaki nang sampung ulit higit kaysa sa araw.

Ang Dalawang Polisón

Noong dekada 1840, ang salitang "bustle" (bilang pangngalan) ay karaniwang tumutukoy sa masigla, abala, o maingay na gawain—madalas na kaakibat ang diwa ng pagpapakaabala, kasabikan, pagmamadali, o pagkabalisa. Tumutukoy ito sa masiglang paggalaw, kaguluhan, o pagkukumahog, maging sa gitna ng karamihan, sa loob ng sambahayan, sa pamilihan, o sa panahon ng isang tiyak na pangyayari. Samakatwid, ang "bustle" sa panaginip ni Miller ay naglalarawan ng agarang bugso ng pagkilos, kasabikan, o madaliang gawain na nagaganap mismong sandaling iyon—ang panandaliang alingasngas o kaguluhan ng kasalukuyang kalagayan o okasyon.

Sinasabi ni Miller, "Pagkatapos, habang winalis niya ang dumi at basura, pati ang mga huwad na hiyas at mga huwad na barya, ang lahat ay umangat at lumabas sa bintana na gaya ng ulap, at tinangay ng hangin ang mga iyon. Sa kaguluhan ay ipinikit ko sandali ang aking mga mata; nang idilat ko ang mga ito, nawala na ang lahat ng basura."

Ang "kaguluhan" ay tumutukoy sa dalawang punto sa panaginip ni Miller; ang una, noong isinasabog ng pulutong ang mga hiyas; at ang ikalawa, nang buksan ng lalaking may walis na pang-alis ng dumi ang mga bintana at simulang walisin palabas ang mga huwad na hiyas. Ang una at Alfa na kaguluhan ay ang pagtatakip sa mga hiyas, at ang ikalawa at Omega na kaguluhan ay ang pagpapanumbalik ng mga hiyas. Sa panahon ng kaguluhan, ipinikit ni Miller ang kaniyang mga mata. Si Miller ay inihimlay sa kapahingahan noong 1849, sa mismong panahong iniunat ni Cristo ang Kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang tipunin ang nalabi ng Kaniyang bayan. Pagkatapos ay ipinikit ni Miller ang kaniyang mga mata, at noong 1850 ang kaniyang mga katotohanan ay muling inilagay sa isang mesa bilang katuparan ng utos ni Habakuk na isulat ang pangitain at gawin itong malinaw. Sa panahong yaon ng kaguluhan, ipinikit ni Miller ang kaniyang mga mata, at pagkagising niya, ang mga hiyas ay nasa proseso na ng pagpapanumbalik.

Ang ikalawang pangyayari sa kanyang panaginip ay nagaganap kapag ang estandarte ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay muling binubuhay, nililinis, at pinadadalisay, na siyang estandarteng itinutukoy ni Zacarias bilang mga hiyas sa isang korona.

At ililigtas sila ng Panginoon nilang Diyos sa araw na yaon, na gaya ng kawan ng kaniyang bayan; sapagkat sila'y magiging tulad ng mga batong hiyas ng isang putong, na itataas na gaya ng watawat sa kaniyang lupain. O gaano kadakila ang kaniyang kabutihan, at gaano karilag ang kaniyang kagandahan! Ang butil ay magpapagalak sa mga binata, at ang bagong alak sa mga dalaga. Humingi kayo sa Panginoon ng ulan sa panahon ng huling ulan; sa gayon ang Panginoon ay gagawa ng mga maningning na ulap, at magbibigay sa kanila ng mga buhos ng ulan, sa bawat isa'y damo sa parang. Sapagkat ang mga diyos-diyosan ay nagsalita ng kawalang-kabuluhan, at ang mga manghuhula ay nakakita ng kasinungalingan, at nagsaysay ng mga panaginip na huwad; sila'y umaaliw na walang kabuluhan: kaya't nagsiparoon sila na gaya ng isang kawan; sila'y nabagabag, sapagkat walang pastol. Nag-alab ang aking galit laban sa mga pastol, at aking pinarusahan ang mga kambing; sapagkat dinalaw ng Panginoon ng mga hukbo ang kaniyang kawan, ang sambahayan ni Juda, at ginawa niya silang tulad ng kaniyang marilag na kabayo sa pagbabaka. Zacarias 9:16-10:3.

Ang "kawan ng Kanyang bayan" ay kapwa isang watawat at mga batong hiyas sa isang korona. Ang kawan ng Kanyang bayan ay nakikilala sa panahon ng huling ulan, sapagkat iniuutos na humiling ng huling ulan sa panahon ng huling ulan. Ipinagkakaiba ang kawan sa "kawan" na lumakad sa sarili nilang daan, sa halip na sa mga dating landas ayon kay Jeremias. Sa panahon ng huling ulan, ang mga hiyas na siyang Kanyang kawan ay magiging Kanyang marilag na kabayo sa pagbabaka. Ang nasabing "marilag na kabayo" ay ang Iglesiang matagumpay, na kinakatawan sa unang Kristiyanong kasintahang babae, na isinasagisag ni Pedro na, bilang isang puting kabayo sa panahon ng unang tatak, ay lumabas na nagtatagumpay at upang magtagumpay.

At nakita ko, nang buksan ng Kordero ang isa sa mga selyo; at narinig ko—na wari’y ugong ng kulog—ang isa sa apat na hayop na nagsasabi, Pumarito at tingnan mo. At nakita ko, at narito, isang kabayong maputi; at ang nakasakay dito ay may pana; at siya’y binigyan ng isang putong; at siya’y lumabas na nananakop, at upang manakop. Apocalipsis 6:1, 2.

Samakatuwid, si Pedro ay sagisag ng unang iglesyang Kristiyano ng mga apostol sa panahon ng pagbubuhos ng ulan sa Pentekostes, at sagisag ng huling iglesyang Kristiyano sa panahon ng huling ulan, na inilarawan sa pamamagitan ng pagbubuhos sa Pentekostes.

At nakita kong nabuksan ang langit, at, narito, isang kabayong maputi; at ang nakasakay dito ay tinatawag na Tapat at Totoo, at sa katuwiran siya’y humahatol at nakikipagdigma. Ang kaniyang mga mata ay tulad ng ningas ng apoy, at sa kaniyang ulo ay maraming korona; at siya’y may isang pangalang nakasulat na walang sinumang nakaaalam kundi siya lamang. At siya’y nararamtan ng isang balabal na nilublob sa dugo; at ang kaniyang pangalan ay tinatawag na Ang Salita ng Diyos. At ang mga hukbong nasa langit ay sumunod sa kaniya, pawang nakasakay sa mga kabayong mapuputi, na nararamtan ng pinong lino, maputi at malinis. Apocalipsis 19:11-14.

Ang mga puting kabayo ay kumakatawan sa hukbo ni Cristo na binuhay na mag-uli sa Ezekiel 37, at sila ang iglesyang matagumpay, at sila ay mga batong hiyas sa isang korona, sapagkat itinatag ni Cristo ang Kaniyang kaharian ng kaluwalhatian sa panahon ng huling ulan. Bilang mga kinatawan ng Kaniyang kaharian, ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay mga hiyas sa korona na siyang sagisag ng kahariang tinatanggap Niya sa pagtatapos ng 2,300 araw, isang pangyayaring naganap noong Oktubre 22, 1844 at muling magaganap sa batas ng Linggo. Ang kahariang iyon ng mga puting kabayo ay ibinabangon sa panahon ng huling ulan, kapag nabubuksan ang mga durungawan ng langit, sapagkat nakita ni Juan ang puting kabayo nang nabuksan ang langit.

Sa alpha bustle ng 1849, ipinikit ni Miller ang kaniyang mga mata sa kamatayan, sa isang munting saglit. Si Miller ay si Elias, at si Elias ay namatay noong Hulyo 18, 2020, at siya’y nakahandusay sa lansangan sa loob ng 1,260 araw hanggang sa marating niya ang omega bustle at saka siya’y ginising. Ang kaniyang paggising ay itinuturing na dumating nang buksan ng dirt brush man ang bintana ng langit upang walisin ang mga dumi at basura. Ang hukbo ng mapuputing kabayo ay binabangon kapag nabuksan ang bintana ng langit, at kapag naganap iyon ay nahahayag ang pagbubukod sa pagitan ng tunay at huwad. Ang pagbubukod na iyon ay itinutukoy rin sa aklat ni Malakias.

Dalhin ninyo ang buong ikasampung bahagi sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay, at subukin ninyo Ako ngayon sa bagay na ito, wika ng Panginoon ng mga hukbo, kung hindi Ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit, at ibubuhos Ko sa inyo ang isang pagpapala, hanggang sa wala nang sapat na silid upang tanggapin ito. Malakias 3:10.

Ang mga espiritu ng mga propeta ay pasakop sa mga propeta, at si Juan sa Apocalipsis, ang panaginip ni Miller, at si Malakias ay nagsisilbing tatlong saksi tungkol sa panahon kung kailan nabubuksan ang mga durungawan ng langit. Sa panaginip ni Miller, ito ay nasa omega ng panawagang “Halika at tingnan.” Ang kaabalahan sa alpha ay noong nagsimula ang

pagwawatak-watak, at ang omega ay kung kailan nagsisimula ang pagtitipon.

Bago tayo magpatuloy sa higit pang pagtalakay sa panaginip ni Miller, nais naming isama ang komentaryo ni James White hinggil sa panaginip. Tinutukoy ni James White ang mga tunay na hiyas bilang tunay na bayan ng Diyos, at ang mga huwad na hiyas bilang ang mga masasama. Aking itinutukoy naman ang mga hiyas bilang mga katotohanang isinasalungat sa kamalian. Ang mga hiyas at ang mga huwad na hiyas ay kapwa tumutukoy sa mensahe at sa mga mensahero, na isinasalungat sa kamalian at sa mga huwad na mensahero.

Ang Panaginip ni Kapatid Miller

Ang sumusunod na panaginip ay nailathala sa Advent Herald, mahigit nang dalawang taon ang nakalilipas. Noo'y nakita ko na malinaw nitong inilarawan ang ating nakaraang karanasan hinggil sa Ikalawang Pagparito, at na ibinigay ng Diyos ang panaginip para sa kapakinabangan ng nangalat na kawan.

Kabilang sa mga tanda ng nalalapit na pagdating ng dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon, ibinilang ng Diyos ang mga panaginip. Tingnan ang Joel 2:28-31; Gawa 2:17-20. Ang mga panaginip ay maaaring dumating sa tatlong paraan; una, 'dahil sa karamihan ng kaabalahan.' Tingnan ang Ecclesiastes 5:3. Ikalawa, yaong nasa ilalim ng maruming espiritu at panlilinlang ni Satanas ay maaaring magkaroon ng mga panaginip sa pamamagitan ng kanyang impluwensiya. Tingnan ang Deuteronomio 8:1-5; Jeremias 23:25-28; 27:9; 29:8; Zacarias 10:2; Judas 8. At ikatlo, ang Diyos ay laging nagturo, at patuloy na nagtuturo, sa kanyang bayan, sa higit o kulang, sa pamamagitan ng mga panaginip, na dumarating sa pamamagitan ng mga anghel at ng Espiritu Santo. Ang mga nakatindig sa malinaw na liwanag ng katotohanan ay makikilala nila kung kailan binibigyan sila ng Diyos ng isang panaginip; at ang mga gayon ay hindi madadaya at maililigaw ng mga huwad na panaginip.

"At sinabi niya, Pakinggan ninyo ngayon ang aking mga salita; kung may propeta sa gitna ninyo, ako, ang Panginoon, ay magpapakilala sa kanya sa isang pangitain, at kakausapin ko siya sa isang panaginip.' Bilang 12:6. Sinabi ni Jacob, 'Ang anghel ng Panginoon ay nagsalita sa akin sa isang panaginip.' Genesis 31:2. 'At naparoon ang Diyos kay Laban na Siryano sa isang panaginip sa gabi.' Genesis 31:24. Basahin ang mga panaginip ni Jose, [Genesis 37:5-9,] at pagkatapos ang kawili-wiling salaysay ng katuparan ng mga iyon sa Egipto. 'Sa Gibeon ang Panginoon ay napakita kay Solomon sa isang panaginip sa gabi.' 1 Hari 3:55. Ang dakilang mahalagang larawan ng ikalawang kabanata ng Daniel ay ibinigay sa isang panaginip, gayundin ang apat na hayop, atbp., ng ikapitong kabanata. Nang sikapin ni Herodes na puksain ang sanggol na Tagapagligtas, binalaan si Jose sa isang panaginip na tumakas sa Egipto. Mateo 2:13."

'At mangyayari sa MGA HULING ARAW, wika ng Diyos, ibubuhos ko mula sa aking Espiritu sa lahat ng laman: at ang inyong mga anak na lalaki at mga anak na babae ay magpapahayag ng propesiya, at ang inyong mga kabataang lalaki ay makakakita ng mga pangitain, at ang inyong matatandang lalaki ay mananaginip ng mga panaginip.' Gawa 2:17.

Ang kaloob ng propesiya, sa pamamagitan ng mga panaginip at mga pangitain, ay dito ipinakikitang bunga ng Espiritu Santo, at sa mga huling araw ay mahahayag ito nang sapat upang magsilbing isang tanda. Ito ay isa sa mga kaloob ng iglesya ng Ebanghelyo.

“At ibinigay niya ang iba, na mga apostol; at ang iba, na mga PROPETA; at ang iba, na mga evangelista; at ang iba, na mga pastor at mga guro; sa ikasasakdal ng mga banal, sa gawain ng ministeryo, sa ikatitibay ng katawan ni Cristo.” Efeso 4:11, 12.

'At ang Diyos ay naglagay ng ilan sa iglesya, una, mga apostol; ikalawa, MGA PROPETA,' atbp. 1 Corinto 12:28. 'Huwag ninyong hamakin ang MGA PROPESIYA.' 1 Tesalonica 5:20. Tingnan din ang Mga Gawa 13:1; 21:9; Roma 7:6; 1 Corinto 14:1, 24, 39. Ang mga propeta o ang mga propesiya ay para sa ikatitibay ng iglesya ni Cristo; at walang anumang katunayang maihaharap mula sa salita ng Diyos na sila'y dapat tumigil bago tumigil ang mga ebanghelista, mga pastor at mga guro. Ngunit wika ng tumututol, 'Napakarami nang mga huwad na pangitain at mga panaginip kaya't hindi ako makapagkakatiwala sa alinmang tulad niyon.' Tootoo na si Satanas ay may mga huwad na katumbas. Palagi siyang nagkaroon ng mga bulaang propeta, at tiyak na inaasahan natin sila ngayon sa huling oras na ito ng kaniyang panlilinlang at pagtatagumpay. Ang mga tumatanggi sa gayong tanging mga pahayag sapagkat umiiral ang huwad, ay maaari ring, nang may gayunding katuwiran, humakbang pa at itanggi na ang Diyos ay kailanma'y nagpakahayag ng kaniyang sarili sa tao sa isang panaginip o pangitain, sapagkat ang huwad ay laging umiral.

Ang mga panaginip at mga pangitain ang daluyan na sa pamamagitan ng mga ito'y inihayag ng Diyos ang kaniyang sarili sa tao. Sa pamamagitan ng daluyang ito siya'y nagsalita sa mga propeta; inilagay niya ang kaloob ng propesiya sa hanay ng mga kaloob ng iglesya ng Ebanghelyo, at ibinilang ang mga panaginip at mga pangitain sa hanay ng iba pang mga tanda ng 'MGA HULING ARAW.' Amen.

Ang aking layunin sa mga naunang pahayag ay alisin ang mga pagtutol sa paraang ayon sa Kasulatan, at ihanda ang kaisipan ng mambabasa para sa mga sumusunod na pahayag.

WM. MILLER,

"Low Hampton, N. Y. Disyembre 3, 1847." James White, Panaginip ni Kapatid na Miller, 1-6.

1. Ang 'baul' ay kumakatawan sa mga dakilang katotohanan ng Bibliya, na may kinalaman sa ikalawang pagparito ng ating Panginoong Jesucristo, na ibinigay kay Kapatid na Miller upang ipahayag sa sanlibutan.
2. Ang “kalakip na susi” ay ang kaniyang paraan ng pagpapakahulugan sa Propetikong Salita—paghahambing ng Kasulatan sa Kasulatan—ang Bibliya ang sariling tagapagpaliwanag nito. Sa pamamagitan ng susi na ito binuksan ni Kapatid na Miller ang “kaha,” o ang dakilang katotohanan ng pagparito, sa sanlibutan.
3. Ang 'mga hiyas, diyamante, atbp.' na 'sarisaring uri at laki,' na 'napakagandang pagkakaayos sa kani-kaniyang kinalalagyan sa sisidlang-alahas,' ay kumakatawan sa mga anak ng Diyos, [Malakias 3:17,] mula sa lahat ng mga iglesya, at mula sa halos bawat antas at kalagayan ng buhay, na tumanggap ng pananampalataya sa pagparito, at nakitang tumindig nang buong

tapang sa kani-kaniyang katayuan, sa banal na adhikain ng katotohanan. Samantalang kumikilos sa kaayusang ito, bawat isa'y ginagampanan ang kani-kaniyang tungkulin, at lumalakad na may pagpapakumbaba sa harap ng Diyos, 'sila'y sumasalamin ng liwanag at kaluwalhatian' sa sanlibutan, na ang kapaantay ay ang iglesia lamang sa mga araw ng mga apostol. Ang mensahe, [Apocalipsis 14:6,7,] ay lumipad, na waring nasa mga pakpak ng hangin, at ang paanyaya, 'Halikayo, sapagka't nahahanda na ang lahat ng bagay,' [Lucas 14:17.] ay lumaganap na may kapangyarihan at bisa.

4. "Nagsimulang pumasok ang mga tao, sa pasimula'y kakaunti lamang, ngunit di naglaon ay nagdagsaan." Nang unang ipangaral ni Kapatid na Miller, at ng iilan lamang na iba pa, ang doktrina ng Adbiyento, bahagya lamang ang naging bisa nito, at iilan lamang ang napukaw dahil dito; ngunit mula 1840 hanggang 1844, saanman ito ipinangaral, ang buong pamayanan ay napukaw.

5. Nang ang anghel na lumilipad [Apocalipsis 14:6-7] ay unang nagsimulang mangaral ng walang hanggang Ebanghelyo, 'Matakot kayo sa Diyos, at magbigay kaluwalhatian sa Kanya; sapagkat dumating na ang oras ng Kanyang paghatol,' marami ang sumigaw sa kagalakan sa pagtanaw sa pagdating ni Jesus, at sa panunumbalik, silang pagkatapos ay kumalaban, lumibak, at kinutya ang katotohanang kamakailan lamang ay nagpuno sa kanila ng kagalakan. Ginambala at pinagkalat nila ang mga hiyas. Dinadala tayo nito sa taglagas ng 1844, nang nagsimula ang panahon ng pagkakatatagan.

Tandaan ito: silang minsang "sumigaw sa kagalakan" ang siyang gumambala at isinabog ang mga hiyas. Walang sinuman, mula noong 1844, ang nagawang magpawatak-watak sa kawan at iniligaw sila nang gayon kaepektibo gaya ng mga yaong minsang nangaral ng katotohanan at nagalak dito; ngunit mula noon ay itinanggi ang gawain ng Diyos at ang katuparan ng propesiya sa ating nakaraang karanasan hinggil sa pagparito.

6. Ang "huwad na mga hiyas at pekeng salapi" na naikalat sa gitna ng mga tunay ay maliwanag na kumakatawan sa mga huwad na nagbalik-loob, o "mga banyagang anak," [Hosea 5:7] mula nang maisara ang pinto noong 1844.

7. Ang 'dumi at sup, buhangin at lahat ng uri ng basura,' ay kumakatawan sa sari-sari at napakaraming kamaliang ipinasok sa hanay ng mga mananampalataya sa Ikalawang Pagparito mula pa noong taglagas ng 1844. Dito ay tutukuyin ko ang ilan sa mga ito.

1. Ang mapangahas na tindig na kinuha ng ilan sa mga "pastol" kaagad pagkatapos ibigay ang Sigaw sa Hatinggabi, na ang dakila at mapitagang kapangyarihang nagpapalambot ng puso ng Espiritu Santo na sumubaybay sa kilusang ikapitong buwan ay isang impluwensiya ng mesmerismo. Si George Storrs ay nasa hanay ng mga unang tumindig sa paninindigang ito. Tingnan ang kaniyang mga sinulat sa huling bahagi ng 1844, sa Midnight-Cry, na noo'y inilalathala sa Lungsod ng New York. Si J. V. Himes, sa Albany Conference noong tagsibol ng 1845, ay nagsabi na ang kilusang ikapitong buwan ay nagluwal ng mesmerismong pitong talampakang lalim. Ito'y sinabi sa akin ng isang naroroon at nakarinig ng pahayag. Ang iba na aktibong nakilahok sa sigaw ng ikapitong buwan ay mula noon ay ipinahayag ang kilusang iyon na gawa ng Diyablo. Ang ipatang sa Diyablo ang gawa ni Cristo at ng Espiritu Santo ay,

noong mga araw ng ating Tagapagligtas, kalapastanganan, at ito’y kalapastanganan pa rin ngayon. 2. Ang maraming pagsubok sa pagtatalaga ng tiyak na panahon. Mula nang magwakas ang 2300 araw noong 1844, ilang ulit nang nagtakda ang iba’t ibang indibidwal ng mga tiyak na petsa para sa pagwawakas. Sa paggawa nito ay inalis nila ang mga “palatandaan,” at naghasik ng kadiliman at pagdududa sa buong kilusang Adbento. 3. Ang Espiritismo, kasama ang lahat ng mga guniguni at kalabisan nito. Ang lalang na ito ng Diyablo, na nakapagsagawa ng kakila-kilabot na gawaing kamatayan, ay lubhang angkop na kinakatawan ng “shavings,” at “all manner of rubbish.” Marami sa mga lumagok sa lason ng espiritismo ang umamin sa katotohanan ng ating nakaraang karanasang Adbento, at dahil sa katunayang ito marami ang napaniwalang ang espiritismo ang likás na bunga ng paniniwalang ang Diyos ang namahala sa mga dakilang kilusang Adbento noong 1843 at 1844. Si Pedro, na nagsasalita tungkol sa mga “magpapasok ng mga nakapapahamak na erehiya, na maging ikakaila ang Panginoon na bumili sa kanila,” ay nagsabi, “DAHIL SA KANILA ANG DAAN NG KATOTOHANAN AY SISIRAAN.” 4. Si S. S. Snow na nagpapakilalang siya ang “Elias na Propeta.” Ang taong ito, sa kaniyang kakaiba at magulong landas, ay gumanap din ng kaniyang bahagi sa gawaing ito ng kamatayan, at ang kaniyang landas ay may hilig na pasamain sa paningin ang tunay na katayuan para sa mga naghihintay na banal, sa isipan ng maraming tapat na kaluluwa.

Sa talaang ito ng mga kamalian ay marami pa akong mairaragdag, gaya ng ‘isang libong taon’ ng Apocalipsis 20:4, 7, na itinuturing na nangyari na noong nakaraan; ang 144,000 ng Apocalipsis 7:4; 14:1; yaong ‘nangabuhay na maguli at nagsilabas sa mga libingan’ pagkatapos ng pagkabuhay na mag-uli ni Cristo; ang doktrinang walang gawa; ang doktrina ng pagkapuksa ng mga sanggol; atbp., atbp. Ang mga kamaliang ito ay napakasisig na pinalaganap, at mariing ipinilit sa naghihintay na kawan, anupa’t nang panahong nagkaroon ng panaginip si Kapatid na Miller, ang mga tunay na hiyas ay ‘naalis sa paningin,’ at ang mga salita ng propeta ay nauukol—‘At ang kahatulan ay napaurong, at ang katarungan ay nakatayo sa malayo,’ atbp., atbp. Tingnan ang Isaias 56:14.

Noong panahong iyon ay wala ni isang pahayagang Adventista sa lupain na nagtaguyod ng adhikain ng kasalukuyang katotohanan. Ang “Day-Dawn” ang huling tumindig sa pagtatanggol sa tunay na paninindigan ng munting kawan; ngunit tumigil iyon sa paglalathala ilang buwan bago ibinigay ng Panginoon kay Kapatid na Miller ang panaginip na ito; at sa huling paghihinalong pagsisikap nito ay itinuro nito sa mga banal na pagod at bumubuntong-hininga ang taong 1877, na noon ay tatlumpung taon pa sa hinaharap, bilang panahon ng kanilang pangwakas na pagliligtas. Sa aba! sa aba! Hindi na kataka-taka na si Kapatid na Miller, sa kaniyang panaginip, ay “umupo at tumangis” dahil sa malungkot na kalagayang ito.

8. Ang sisidlan ay kumakatawan sa katotohanan tungkol sa Ikalawang Pagparito na ipinalathala ni Kapatid na Miller sa sanlibutan, gaya ng inilarawan sa talinhaga ng sampung dalaga. Mateo 25:1-11. Una, ang panahon, 1843; ikalawa, ang panahon ng pag-antala; ikatlo, ang sigaw sa hatinggabi, sa ikapitong buwan, 1844; at ikaapat, ang saradong pinto. Walang sinumang nakabasa ng mga pahayagan ng Ikalawang Pagparito mula noong 1843 ang makapagtatanggong ipinagtaguyod ni Kapatid na Miller ang apat na mahahalagang puntong ito sa kasaysayan ng Ikalawang Pagparito. Ang magkakatumang sistemang ito ng katotohanan, o

'casket,' ay pinagwatak-watak at isinaboy sa mga bunton ng basura ng mga tumakwil sa sarili nilang karanasan at itinanggi ang mismong mga katotohanang sila, kasama ni Kapatid na Miller, ay buong tapang na ipinangaral sa sanlibutan.

9. Ang lalaking may 'dirt-brush' ay kumakatawan sa malinaw na liwanag ng kasalukuyang katotohanan, na inilantad sa paningin sa pamamagitan ng mensahe ng ikatlong anghel, [Apocalipsis 14:9-12,] na ngayo'y nag-aalis ng mga kamalian mula sa natitirang bayan. Ang adhikain ng kasalukuyang katotohanan ay nagsimulang magbalik-sigla noong tagsibol ng 1848, at mula noon hanggang sa kasalukuyan ay patuloy na umaangat at lumalakas. Ang 'dirt-brush' ay patuloy na kumikilos, at ang mga kamalian ay naglalaho sa harap ng malinaw na liwanag ng katotohanan, at ang ilan sa mga mahalagang hiyas, na kamakailan lamang ay natakpan at naalis sa tanaw ng kadiliman at kamalian, ngayo'y nakatayo sa malinaw na liwanag ng kasalukuyang katotohanan.

Ang gawaing ito ng pagpapalitaw ng mga hiyas, at ng pag-aalis ng kamalian ay mabilis na lumalaganap, at nakalaan na sumulong na may papalakas na kapangyarihan, hanggang sa ang lahat ng mga banal ay masaliksik at masumpungan, at matanggap nila ang tatak ng Diyos na buhay. Ihambing ito sa ikatatlumpu't apat na kabanata ni Ezekiel, at makikita ninyo na ipinangako ng Diyos na titipunin niya ang kaniyang kawan na napangalat sa madilim at maulap na araw na ito, mula pa noong 1844. Bago dumating si Jesus, ang “munting kawan” ay titipunin sa “pagkakaisa ng pananampalataya.” Si Jesus ay ngayo'y nagdadalisay “para sa kaniyang sarili ng isang bayang natatangi, masigasig sa mabubuting gawa,” at pagparito niya ay masusumpungan niya ang kaniyang “iglesia na walang batik ni kulubot, ni anumang gayong bagay.” “Na ang pamaypay ay nasa kaniyang kamay, at lubos na lilinis niya ang kaniyang giikan, at titipunin niya ang kaniyang trigo sa kamalig, atbp.” Mateo 3:12.

10. Ang ikalawang “kaha na higit na malaki at higit na maganda kaysa sa nauna,” na doon tinipon ang nagkawatak-watak na “hiyas,” “diamante,” at mga barya, ay kumakatawan sa malawak na larangan ng buhay na kasalukuyang katotohanan kung saan titipunin ang nangalat na kawan, maging ang 144,000, na lahat ay may tatak ng Diyos na buhay. Wala ni isa mang mahalagang diamante ang maiiwan sa kadiliman. Bagaman may ilan na hindi mas malaki kaysa sa tulis ng aspile, hindi sila babalewalain ni maiiwan sa araw na ito kapag itinatipon ng Diyos ang Kaniyang mga hiyas. [Malakias 3:16-18] Maaari Niyang suguin ang Kaniyang mga anghel at apurahin silang ilabas, gaya ng ginawa Niya kay Lot mula sa Sodoma. “Isang maikling gawain ang gagawin ng Panginoon sa ibabaw ng lupa.” “Paiikliin Niya ito sa katuwiran.” Tingnan Roma 9:28. James White, Mga Talababa sa Panaginip ni Kapatid na Miller.